

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Oliver i E. Manhaeve, pełnomocnicy, wspierani przez K. Sawyer, barrister)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji ECHA opublikowanej w dniu 18 czerwca 2010 r. dotyczącej identyfikacji kwasu borowego (EC nr 233-139-2) i bezwodnego tetraboranu disodu (EC nr 215-540-4) jako substancji spełniających kryteria określone w art. 57 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396, s. 1) i wpisania tych substancji na kandydacką listę substancji do ewentualnego włączenia do załącznika XIV do tego rozporządzenia zgodnie z art. 59 tego rozporządzenia.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Etimine SA i AB Etiproducts Oy pokrywają własne koszty oraz koszty poniesione przez Europejską Agencję Chemikaliów (ECHA).
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 288 z 23.10.2010.

Postanowienie Sądu z dnia 21 września 2011 r. — Borax Europe przeciwko ECHA

(Sprawa T-346/10) (¹)

(Skarga o stwierdzenie nieważności — REACH — Sklasyfikowanie kwasu borowego i bezwodnego tetraboranu disodu jako substancji wzbudzających szczególnie duże obawy — Brak bezpośredniego oddziaływania — Niedopuszczalność)

(2011/C 340/48)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Borax Europe Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: K. Nordlander, adwokat, i H. Pearson, solicitor)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA) (przedstawiciele: M. Heikkilä i W. Broere, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów J. Stuycka i A. M. Vandromme)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Oliver i E. Manhaeve, pełnomocnicy, wspierani przez K. Sawyer, barrister)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji ECHA opublikowanej w dniu 18 czerwca 2010 r. dotyczącej identyfikacji kwasu borowego (EC nr 233-139-2) i bezwodnego tetraboranu disodu (EC nr 215-540-4) jako substancji spełniających kryteria określone w art. 57 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396, s. 1) i wpisania tych substancji na kandydacką listę substancji do ewentualnego włączenia do załącznika XIV do tego rozporządzenia zgodnie z art. 59 tego rozporządzenia.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Borax Europe Ltd pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Europejską Agencję Chemikaliów (ECHA).
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 288 z 23.10.2010.

Postanowienie Sądu z dnia 23 września 2011 r. — Ahoua N'Guetta i in. przeciwko Radzie

(Sprawa T-193/11) (¹)

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające w związku z sytuacją w Wybrzeżu Kości Słoniowej — Skarga o stwierdzenie nieważności — Brak działania strony skarżącej — Umorzenie postępowania)

(2011/C 340/49)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Timothée Ahoua-N'Guetta (Abidżan, Wybrzeże Kości Słoniowej), Jacques André Monoko Daligou (Abidżan), Bruno Walé Ekpo (Abidżan), Félix Tano Kouakou (Abidżan), Hortense Sess (Abidżan) i Joséphine Suzanne Ebah (Abidżan) (przedstawiciel: adwokat J.C. Tchikaya)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: B. Driessen i M. Chavier, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Rady 2011/18/WPZiB z dnia 14 stycznia 2011 r. w sprawie zmiany decyzji Rady 2010/656/WPZiB przedłużającej obowiązywanie środków ograniczających wobec Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej (Dz.U. L 11, s. 36) i rozporządzenia Rady (UE) nr 25/2011 z dnia 14 stycznia 2011 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 560/2005 nakładającego określone szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej (Dz.U. L 11, s. 1) w zakresie, w jakim akty te dotyczą skarżących.

Sentencja

- 1) Postępowanie w przedmiocie skargi zostaje umorzono.
- 2) *Timothée Ahoua-N'Guetta, Jacques André Monoko Daligou, Bruno Walé Ekpo, Félix Tano Kouakou, oraz Hortense Sess i Joséphine Suzanne Ebah* zostają obciążeni kosztami postępowania.
- 3) Nie ma potrzeby wydania rozstrzygnięcia w przedmiocie wniosku Komisji Europejskiej i Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej o dopuszczenie do udziału w sprawie w charakterze interwenienta.

(¹) Dz.U. C 152 z 21.5.2011.

Postanowienie Sądu z dnia 23 września 2011 r. — Bro Grébé przeciwko Radzie

(Sprawa T-194/11) (¹)

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające stosowane w związku z sytuacją w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej — Skarga o stwierdzenie nieważności — Brak działania strony skarżącej — Umorzenie postępowania)

(2011/C 340/50)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Geneviève Bro Grébé (Abidżan, Wybrzeże Kości Słoniowej) (przedstawiciel: adwokat J.C. Tchikaya)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: B. Driessen i M. Chavier, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności, po pierwsze, decyzji Rady 2011/18/WPZiB z dnia 14 stycznia 2011 r. w sprawie zmiany decyzji Rady 2010/656/WPZiB przedłużającej obowiązywanie środków ograniczających wobec Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej (Dz.U. L 11, s. 36) i, po drugie, rozporządzenia Rady (UE) nr 25/2011 z dnia 14 stycznia 2011 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 560/2005 nakładającego określone szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej (Dz.U. L 11, s. 1) w zakresie, w jakim akty te dotyczą skarżącej.

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzono.

- 2) Geneviève Bro Grébé zostaje obciążona kosztami postępowania.

- 3) Nie ma potrzeby rozstrzygnięcia w przedmiocie wniosków Komisji Europejskiej i Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej o dopuszczenie do udziału w sprawie w charakterze interwenientów.

(¹) Dz.U. C 152 z 21.5.2011.

Odwołanie wniesione w dniu 18 lipca 2011 r. przez L od wyroku wydanego w dniu 7 lipca 2010 r. przez Sąd od spraw Służby Publicznej w sprawach połączonych F-116/07, F-13/08 i F-31/08 L przeciwko Parlamentowi Europejskiemu

(Sprawa T-317/10 P)

(2011/C 340/51)

Język postępowania: litewski

Strony

Wnoszący odwołanie: L (Luksemburg, Wielkie Księstwo Luksemburga) (przedstawiciele: adwokaci Audrey Sèbe and Vytautas Sviderskis)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 7 lipca 2010 r. w sprawach połączonych F-116/07, F-13/08 i F-31/08 L przeciwko Parlamentowi Europejskiemu;
- uwzględnienie, jako w całości lub w części zasadnych, żądań przedstawionych przez niego w pierwszej instancji;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi 8 zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący wadliwej interpretacji pojęcia „decyzji podjętej w odpowiedzi na zażalenie” („*décision prise en réponse à la réclamation*”). Według wnoszącego odwołanie decyzja wydana w dniu 10 lipca 2007 r. przez organ upoważniony do zawierania umów w Parlamencie Europejskim została niesłusznie uznana za nową decyzję o rozwiązaniu stosunku pracy z wnoszącym odwołanie, która uchyliła pierwszą decyzję o rozwiązaniu stosunku pracy, ponieważ w jej drodze nie przywrócono sytuacji, która istniała przed przyjęciem pierwszej decyzji.
- 2) Zarzut drugi dotyczący niedopuszczalności decyzji organu upoważnionego do zawierania umów z dnia 13 lutego 2008 r., na mocy której drugie zażalenie wnoszącego odwołanie zostało oddalone, wynikającej z faktu, że decyzja ta została doręczona wnoszącemu odwołanie w dniu 27 lutego 2008 r., czyli po wniesieniu przez niego trzeciej skargi, co miało miejsce w dniu 25 lutego 2008 r.